

15 januari 2008

Jambo nieuwbrieflezers

In deze roerige tijden zal ik proberen u wat vaker bij te praten. Is lastig want er is geen persvrijheid nu hier.

Maar goed - afgelopen zaterdag stonden er interviews in de krant met kinderen uit getroffen gebieden. Dit stond dus in al in de krant en ik voelde me vrij dit te vertalen voor u.

Ook wil ik u allen er op wijzen dat op de website www.riafennema.nl nu met regelmaat korte verhaaltjes staan met betrekking tot de noodhulp projecten en ook foto's.

Ook wil ik u erop wijzen dat Malindi veilig is en dat ook de kinderen in SOFCC 1 veilig zijn.

Kwaheri (Is tot ziens in Swahili)

Ria Fennema

Bron: Nation - 12 januari 2008

Paul 8 jaar Eldoret

" Mijn vader kwam rennend het huis binnen en schreeuwde dat ze waren gekomen ons te vermoorden. Ik begreep niet wie "ze" waren en toen ik het mijn vader vroeg vertelde hij dat het was omdat we waren van een bepaalde stam . Mijn vader leidde de weg terwijl ik en de andere kinderen achter hem aanrenden naar de St Pauls kerk die vlakbij was.

We hadden geen tijd om ook maar enige van onze bezittingen mee te nemen. Die nacht sliepen we in de kerk die zich langzaam vulde met meerde families die gevlucht waren . De volgende morgen werden we vroeg wakker en gingen we kijken of ons huis er nog was maar we zagen dat het in het helemaal was verbrand. We hebben nu geen huis meer om naar terug te gaan en ik heb zelfs geen schooluniform om mee naar school te gaan ."

John 16 jaar Eldoret

"Mijn vader is vermoord door de buurman voor mijn ogen. Hij spaarde mij alleen omdat ik een vriend was van zijn zoon . Ik wil hier zelfs niet meer over praten . Ik ben moe van het leven . Ik heb het koud en heb honger en het schijnt niemand iets te kunnen schelen. Als hier eten word gebracht dan vecht iedereen om het eten en ik krijg zelden wat. Ik wenste dat er geen verkiezingen bestonden ."

Faith 15 jaar Eldoret

" Op het moment dat de resultaten uitkwamen wisten we dat we wonnen - daar was geen twijfel over. Mijn moeder is van (een van de stammen die een president kandidaat had) Maar mijn vader (is van de stam van de andere presidents-kandidaat). Op het moment dat Kibaki uitgeroepen werd als winnaar, om precies te zijn anderhalf uur nadat resultaten waren bekend gemaakt hoorden we luid gebonk op onze deur. Een woedende menigte brak onze deur open en begon ons af te ranselen. Ze sloegen zelfs mijn 6 jaar oude broertje die echt niks te maken heeft met alles. Ze vroegen ons te vertrekken en nooit weer terug te keren in het gebied.ze branden ons huis af waar we hebben gewoond vanaf mijn geboorte. Ze hebben ons nooit gevraagd voor wie onze familie stemde maar namen aan door mijn vaders stam, wij waren onderdeel van die stam. Ik ben zo teleurgesteld en zo boos . Als ik kon zou ik weglopen uit dit land."

Mary 26 jaar ; Kibera Nairobi

" Ik leef in Kiandaa dorp met mijn twee kinderen die 7 en 5 jaar zijn . Toen President Kibaki was ingezworen gingen mensen de straat op schreeuwden - traptten deuren in van mensen hun huizen en gooiden mensen op straat. Ze gebruikten kapmessen en houten planken om de mensen te slaan. Er was een oude vrouw bij die vlak bij mij woonde met haar kleinkinderen. Toen ze bij haar huis kwamen en ze weigerde te vertrekken hebben ze haar in elkaar geslagen en ze overleed later in het ziekenhuis. Ik heb snel wat spullen gepakt en ben gevlucht naar het park voor ze bij mijn huis waren. Raila en Kibaki moeten het ergens over eens worden want het is ons mensen die de prijs betalen.